

Snoubení hudby Fibichovy, o sobě vzácné a půvabné, se slovem Vrchlického jest manželství nucené, které ukazuje k rozvodu.

Hudební drama jest zvláštnůstka, která se jednou za čas snese, ale nepřál bych našim umělcům činoherním, aby se jim často dostalo vyznamenání, že mohou studovati své role při hudbě, která jim napořád proud deklamace nepřírozeně přerývá.

Paní Sklenářová hrála Hippodamii s celou vydatností svého nadání a měla v panu Šimanovském důstojného Pelopa. Kolik asi, lidí v hledišti vzpomělo si, že hybný, agilní, zvučným orgánem nadaný Šimanovský hraje na našem divadle již 47 let? Pan režisér Seifert jest Chrisippos, že lepšího přáteli si nelze. Sl. Vlčková (airopa) a pp. Bittner (Thyest), Slukov (Atreus) a Šmaha (Myrtíl) zbyli se úkolů svých nejčastěji; správa divadelní vypravila hudební drama nejskvostněji.

A. V. Šmilovského pozůstalá dramata počal vydávati dr. Frant. Bačkovský v Praze. Ve svazku prvním jsou umístěny dvě truchlohry: „Natalie“ ve 3 jednáních a „Scéna ze salonu“ v 1. jednání. Rukopisy těchto her jen náhodou uchoval před zkázou spisovatel dr. V. Řezníček. Kdo poněkud s Musou výtečného stylisty Šmilovského seznámil se, rád uvítá i jeho pozůstalá dramata.

Breviář moderního člověka. Bibliotéka Jaroslava Vrchlického rozmnožena opět o novou knihu. Patero oddělení vážných básní vydal veleplodný, myšlenkou bohatý a formou nedostižný básník. Kniha vyšla v Ottově Salonní bibliotéce, jižto asi z polovice naplňuje Vrchlický.

Zábavné listy – ročník XIV z roku 1892